

[Udenrigsministeren.]

for den opgave, der var pålagt arkitekten. Endvidere forelå der en mundtlig udtalelse fra arkitekten om, at han, selv om der endnu ikke forelå prisoplysninger fra samtlige leverandører, mente at kunne gennemføre projektet på tilfredsstillende måde inden for den fastsatte bevillingsramme, ligesom han pegede på mulighederne for ved enkelte reduktioner i givet fald at nedskære de skønnede udgifter. På dette grundlag bemyndigedes ambassaden i Washington den 12. maj 1971 til at meddele Kennedy-Centeret, at gaveprojektet ville blive gennemført, hvilket samtidig meddeltes arkitekten skriftligt.

Udbetalingen i maj 1971 af det endelige honorar, der alene skulle dække udførelsen af detailprojektet, var således efter udenrigsministeriets opfattelse korrekt og i overensstemmelse med sædvanlig praksis, jfr. også Danske Arkitekters Landsforbunds vedtægt for arkitektvirksomhed.

Det endelige overslag over udgifterne ved gennemførelse af projektet, der forelå i august 1971, viste, at der ville blive tale om en overskridelse af den fastlagte bevillingsramme. Overskridelsen ville dog med den forudsatte reduktion af gaveprojektet andrage mindre end 2 pct. og derfor for så vidt være dækket af det forbehold med hensyn til prisudviklingen, der var taget i aktstykke nr. 477 af 29. september 1970. Overslaget måtte således siges at holde sig inden for de bevilningsmæssige forudsætninger. Rent bortset herfra viste en nøjere gennemgang af projektet, at der var mulighed for ved yderligere reduktioner i projektet at nedskære budgettet, således at der ville blive en reserve på næsten 100.000 kr. i forhold til bevillingsrammen.

Når udenrigsministeriet alligevel i samråd med kulturministeriet i februar 1972 valgte at opgive projektets gennemførelse, skyldtes det, at man under hensyn til, at prissætningen af monteringsarbejder m. v. i USA og visse materialeindkøb i Frankrig m. v. var behæftet med betydelig usikkerhed, og til den kraftige løn- og prisudvikling, man var inde i, ikke fandt at have fuldt tilstrækkelig sikkerhed for, at budgettet kunne holde. Det må herved erindres, at udenrigsministeren havde ønsket en garanti for, at bevillingsrammen ikke blev overskredet, hvilken

garanti arkitekten ikke havde ment at kunne give henset bl. a. til prisudviklingen.

Opgivelsen af projektet skyldes således forhold, der ikke kunne lægges arkitekten til last, eftersom der var tale om en af særlige grunde truffet beslutning, der greb ind i de oprindelige forudsætninger for arkitektens opgave, jfr. i denne forbindelse det i aktstykke 477 tagne prisforbehold. Der var derfor ikke grundlag for at påberåbe sig bristende forudsætninger for samarbejdet med deraf følgende mulighed for hel eller delvis tilbagebetaling af det udbetalte honorar.

Situationen ville efter udenrigsministeriets skøn ikke have været anderledes, dersom aftaleforholdet med arkitekten havde været baseret på en skriftlig kontrakt i stedet for på en mundtlig aftale, der ikke er blevet anfægtet af arkitekten. Honorarudbetalingerne har fulgt de regler, der er opstillet i Danske Arkitekters Landsforbunds vedtægt for arkitektvirksomhed. Forsinkelsen med hensyn til afleveringen af detailprojektet var af ringe omfang, og den skyldtes ikke alene arkitekten, men også den amerikanske gavemodtager. Dette forhold kunne efter udenrigsministeriets opfattelse hverken i henhold til dansk rets almindelige erstatningsregler eller de særligt i forannævnte vedtægt fastlagte regler begrunde et erstatningsansvar for arkitekten.

2. For så vidt angår den af 1. revisionsdepartement rejste tvivl om betingelserne for genbevillingen af 14. marts 1973 kan jeg oplyse, at finansudvalget ved skrivelse af 26. juni 1973 fra den daværende udenrigsminister til udvalgets formand blev orienteret om de ændrede gaveplaner, og at jeg på ny i skrivelse af 28. januar 1974 til finansudvalgets formand orienterede udvalget om sagens udvikling, uden at dette har givet anledning til bemærkninger.

Jeg må dog erkende, at der kan rejses tvivl om, hvorvidt ændringen af den oprindelige disposition burde have været forelagt finansudvalget ved en formel skrivelse i stedet for som sket ved en uformel orientering af finansudvalgets formand. Jeg finder dog intet ansvarspådragende i den valgte form.

Af *Burgdorf* (KF) til udenrigsministeren (9. april 1974):

„Hvad har ministeren foretaget sig i an-